

In Eenrum waren verschillende transportbedrijven. Belangrijk waren de bodediensten. Deze bodediensten verzorgden de aanvoer van stukgoederen en levensmiddelen vanaf Groningen. Moest het verder weg komen dan kwam het per bode naar de stad en werd daar overgeladen, dus van bode naar bode, en kwam zo op de plaats van bestemming.

Andersom ging het ook zo. Iets wat hier werd gemaakt, b.v. klompen, ging per bode of bodes naar de plaats van bestemming. Heel belangrijk was het vervoer van groente. Er werd aan de rand van het dorp heel veel groente verbouwd, b.v. achter het kerkhof en aan de Oude Oosterweg. Dit ging bijna allemaal naar de veiling in Groningen. Voor plm. 1920 ging dit per boot, later per boot en bodewagen. De naam bodewagen bleef bestaan maar na 1920 werden het auto's. De eerste bode die een vrachtauto had was volgens mij bode Schut. Hij had een Chevrolet van 1923 of 1924. Als hij van stee moest dan begon de auto vervaarlijk te piepen. Dat hoorde blijkbaar zo want het gebeurde steevast en was waarschijnlijk een bijgeluid van de koppeling. De bode die daarna op het toneel verscheen was bode Wieling. Gebr. Wieling. 3 broers runden de zaak. Omstreeks 1930 bouwden ze een nieuwe loods met een woning ervoor. De oudste van de 3 was Gerriet (Gerrit) die ging daar wonen. De 2^e was Hennerk, Hij zal wel Hendrik of Hendrikus hebben geheten maar er zullen weinig mensen zijn die dat hebben geweten. De 3^e was Grardes (waarschijnlijk Gerard). Gerriet had de algeme leiding. Hij regelde de zaak en er was natuurlijk heel wat te regelen. In Groningen maakte hij b.v. afspraken met de grotere leveranciers Maandagsavonds en donderdagsavonds ging hij het dorp door om bij klanten, of vermoede klanten te vragen of ze nog een boodschap in de stad hadden of dat ze nog iets voor hen konden doen. Er moesten b.v. boorden worden gewassen en gestreken en dan ging er een doos met vuile boorden mee. De bode moest allerhande klusjes opknappen. Er ging een fiets mee op de bodewagen en hij fietste in de stad om zijn opdrachten uit te voeren. Hennerk had meer het losse vervoer en had een open vrachtauto tot zijn beschikking. Die hebben ze wat later aangeschaft, het nummer was A-12891 en de bodewagen had nummer A-8778 en dat was plm. 1925. Het gebruikelijke merk in Eenrum was Ford en die kwamen van Niekloas Bakker ien Menskeweer. Zijn naam staat nog op de garage (nu antiekzaak) maar er zit een bord overheen.

We dwalen af. Hennerk heeft niet altijd meegedraaid. Hij verliet het dorp en begon een garage in Winschoten. De naam Wieling heeft in Winschoten als Opel dealer heel lang bekendheid gehad maar is nu verdwenen. De jongste en kleinste van de drie was Grardes. Ik denk dat hij het meeste werk moest opknappen. Hij zat altijd achter het stuur van de bodewagen en daar moest het mee gebeuren. Er ging heel veel groente naar de veiling en was de wagen vol dan was er nog een overdek boven het motorgedeelte en stapelen maar. En de veiling begon al vroeg, dus maandag en donderdag opladen. Terug uit de stad, liefst met een volgeladen wagen, moest alles zoveel mogelijk op dezelfde dag bezorgd worden. Dat was dus op dinsdag en vrijdag. De vrachtprijzen waren niet hoog, het was dubbeltjes en kwartjeswerk en er was concurrentie zowel van bode als van een beurtdienst (boot) Daarover een volgende keer.